

Księga Psalmów

Psalm 107

Pan wybawcą z wszelkiej niedoli

1. Wysławiajcie Pana, albowiem jest dobry, Albowiem łaska jego trwa na wieki! 2. Niech mówią odkupieni przez Pana, Ci, których wyzwolił z ręki nieprzyjaciela, 3. Których zebrał z ziem, ze wschodu i zachodu, Z północy i południa! 4. Błądzili po pustyni, po pustkowiu, Nie znajdując drogi do miasta zamieszkałego. 5. Byli głodni i spragnieni, Dusza w nich omdlewała. 6. Wołali do Pana w niedoli swej, A On wybawił ich z utrapienia. 7. Poprowadził ich drogą prostą, Aby mogli dojść do miasta zamieszkałego. 8. Niechaj wysławiają Pana za łaskę jego I za jego cuda dla synów ludzkich, 9. Napoił bowiem duszę pragnącego, A duszę głodnego napełnił dobrem! 10. Siedzieli w ciemności i mroku, Związani nędzą i żelazem, 11. Ponieważ sprzeciwili się słowom Bożym I pogardzili radą Najwyższego. 12. Serce ich upokorzył trudem; Słaniali się, a nikt nie pomógł. 13. I wołali do Pana w swej niedoli, A On wybawił ich z utrapienia. 14. Wyprowadził ich z ciemności i z mroku, A więzy ich rozerwał. 15. Niechaj wysławiają Pana za łaskę jego I za cuda jego dla synów ludzkich! 16. Ponieważ skruszył bramy spiżowe I połamał zasuwy żelazne. 17. Chorowali z powodu swego występnego życia I cierpieli z powodu swych win. 18. Wszelki pokarm obrzydł im I bliscy już byli bram śmierci. 19. Wtedy wołali do Pana w swej niedoli, A On wybawił ich z utrapienia. 20. Posłał słowo swoje, aby ich uleczyć I wyratować ich od zagłady. 21. Niechaj wysławiają Pana za łaskę jego I za cuda jego dla synów ludzkich! 22. Niechaj składają ofiary dziękczynne, Niech z radością opowiadają o czynach jego! 23. Ci, którzy na statkach płynęli po morzu, Uprawiając handel na wielkich wodach, 24. Widzieli dzieła Pana I cuda jego na głębinach. 25. Rzekł, i zerwała się burza, Która spiętrzyła fale, 26. Wznosili się aż do nieba, Zapadali się w głębiny; Dusza ich truchlała w niebezpieczeństwie. 27. Zataczali się i chwiali jak pijani, A cała ich mądrość obróciła się wniwecz. 28. Wołali do Pana w swej niedoli, A On wybawił ich z utrapienia. 29. Uciszył burzę, I uspokoiły się fale morskie. 30. Wtedy radowali się, że się uspokoiły, I zawiódł ich do upragnionej przystani. 31. Niechaj wysławiają Pana za łaskę jego I za cuda jego dla synów ludzkich! 32. Niechaj go wysławiają w zgromadzeniu ludu I niechaj go chwalą w radzie starszych! 33. Zamienił rzeki w pustynię, A źródła wód w ziemię suchą. 34. Ziemię urodzajną w słoną i jałową Z powodu złości jej mieszkańców. 35. Pustynię zamienił w zbiorniki wód, A ziemię suchą w źródła wód. 36. Osadził tam głodnych I założyli miasto do zamieszkania. 37. Obsiali pola i zasadzili winnice, I zebrali obfity plon. 38. Błogosławił im i rozmnażali się bardzo, A bydła ich nie umniejszył. 39. Lecz zmaleli i zgńębieni byli Przez ucisk, nieszczęście i strapienie. 40. Wylał wzgardę na dostojników I sprawił, że błądzili po bezdrożnym pustkowiu, 41. Ale ubogiego podniósł z nędzy I rozmnożył rodzinę jego jak trzodę.

42. Widzą to prawi i cieszą się, A wszelkie bezprawie zamyka swe usta. **43.** Kto jest mądry, niechaj się tego trzyma I rozważa łaskawość Pana!

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01